

P R A E F A T I O

Non autem multo post, incertum est, anno quo (nullum enim anni locique indicium inest) in eadem vrbe eademque ex officina venit noua editio, cum eiusdem *Philippi* eadem praefatione. Qua re decepti sunt viri docti, qui non ipsos libros inspexere diligenter, vt idem ille *Fabri- cius*, qui *Castalionis* editionem anno 1540 adsignat, scilicet e praefatione *Philippi*, quae est e prioris editionis exemplo in hoc repetita. Sed ei editioni praefuisse *Seb. Castalionem*, certum est, sub eiusque nomine commemorantur nouae istius exempli lectiones. Et illum pro basi habuisse superiorem illam Basileensem, eamque partim ex Aldina, partim vel ex scripto libro, vel ex ingenio correxisse, reperi. Vidimus etiam exempla, quae Halas Suevicas praeferebant cum *Melanthonis* illa praefatione: unde intelligitur, eam e Basileensi vel prima vel secunda factam: nam conferendi opportunitas data non est, nec fuisset operae pretium in conferendo. In eadem post vrbe bis Xenophontis opera cum versione latina apud *Brylingerum* prodierunt: de quorum exemplorum vitiis v. H. Stephanus in Epist. de statu typographiae suae p. 58. In lectionum quidem iudicio haec exempla momentum nullum faciunt.

Adiunxit deinde se ad Xenophontem castigandum *Leonclavius*, a *Philippi* disciplina profectus, et in ea fortasse Xenophontiorum librorum amore imbutus. Is prima sui modi exempla fieri curauit Basileae a. 1569, quae deinde bis repetita sunt in eadem ipsa Basilea, sine mutatione memorabili. Atque etiam alia huius formulae exempla facta sunt apud Wechelos a. 1596, f. et Parisiis a. 1625, f. Sed praeter cetera laudat exemplum a. 1569 *Io. Grammius* p. 159 *Hist. Deorum e Xenophonte*, vt aliis omnibus emendatius et a vitiis typographicis purius. Sed tamen in vltima Leonclauiani exempli editione a 1596, cui *Sylburgius* praefatus est, accessere multa, propter quae primae illi sit praeferenda longe. Nam, vt textum ipsum mittamus, accessit Appendix, in qua, praeter alia, est
index